

Oponentský posudek

na disertační práci MgA. Davida Mírka

Dramaturgie a kreativní management performančních umění při ožívování prázdného místa

Doktorand zvolil pro svůj výzkum mimořádně zajímavé a dosud jen velmi málo probádané téma. Jeho vhléd do metodologicky (i terminologicky) spíše volněji ohraničitelné problematiky je intenzivnější o vlastní praktickou empirii. Ani tou se však autor nenechal unést a zachoval si rozumný odstup umožňující předložit i objektivní case-study projektu, do něhož byl osobně zainteresován, a povyšuje tak svůj text od výhradně akademického pojednání ke kredibilní analýze vyhovující mnoha standardům aplikovaného výzkumu. Rozumně se nenechal limitovat již definovanou disciplínou „divadelní tvorba v netradičních prostorech“, neboť v práci (i praxi) a jejím cílení jde u většiny projektů o vysloveně multimediální obsahy (tvorbu).

Disertační práce Davida Mírka rozhodně není pouhým přehledem typů, vývoje, rozdílností, motivací a podpor nezávislých kulturních center (přistoupím-li na zmíněnou autorovu terminologii), ale i pokusem o hlubší analýzu sociálních aspektů a kauzálních alternativ jejich vzniku, nevyhýbá se ani sondě do zdánlivě nesouvisející historie. Vznikla tak nikoli robustní práce (co do objemu), ale text na každé své stránce zajímavý a objevný. Jakkoli jde o tematiku teoreticky nepříliš frekventovanou, autorovi se podařilo shromáždit snad veškerou existující literaturu a zdroje informací. Se všemi se David Mírek důkladným studiem seznámil a některé po pečlivém výběru ve své práci prezentuje.

Další předností doktorandova přístupu k analyzované problematice je promyšlený přístup k – nejen zmíněné literatuře, ale i – zahraničním příkladům a projektům. Má o nich prokazatelný přehled a důkladnou znalost jejich managementu umožňující podrobné zkoumání, selekci, komparaci a vcelku pak velmi solidní metodologický přístup.

K disertační práci nemám výhrady, ani jakékoli zásadnější – viz níže – komentáře. Naopak, její pečlivé zpracování – jako každý obohacující text – zakládá skvělou bázi pro následnou zasvěcenou plodnou debatu vedoucí k respektu k tak potřebným proměnám původního určení prostor a objektů a pro diskuzi o invenční organizaci (management) jejich nového a účelného – při našem chápání v širším slova smyslu kulturního – využití.

Osobně jsem doktorandovi vděčný za – v rámci jeho historického exkurzu – zmínku o fenoménu a aktivitách (uskutečňovaných bohužel většinou v první polovině 20. století) České obce sokolské resp. jejích „sokoloven“. Jde však o natolik svébytné a rozsáhlé téma, aby si zasloužilo, třeba i z pohledu teatrologického, samostatné zkoumání a výstupy.

Závěrem přislíbené poznámky (k „vadám na kráse“): v přehledu zkratk je dvakrát NKP. Oficiální zkratka Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava je VŠB-TUO (i později v textu). Na str. 21 překlep „je-jí“, na str. 71 bych přidal Písek (nejen jako fakt, ale i coby příklad sledovaných aktivit v menších městech).

Disertační práci hodnotím jako mimořádně kvalitní, kvalifikovanou, a s radostí doporučuji k obhajobě.

Navržená otázka při obhajobě:

(Nejvhodnější) právní ukotvení NKC, potažmo manažera NKC v podmínkách České republiky?

doc. MgA. Ivo Mathé,
listopad 2019